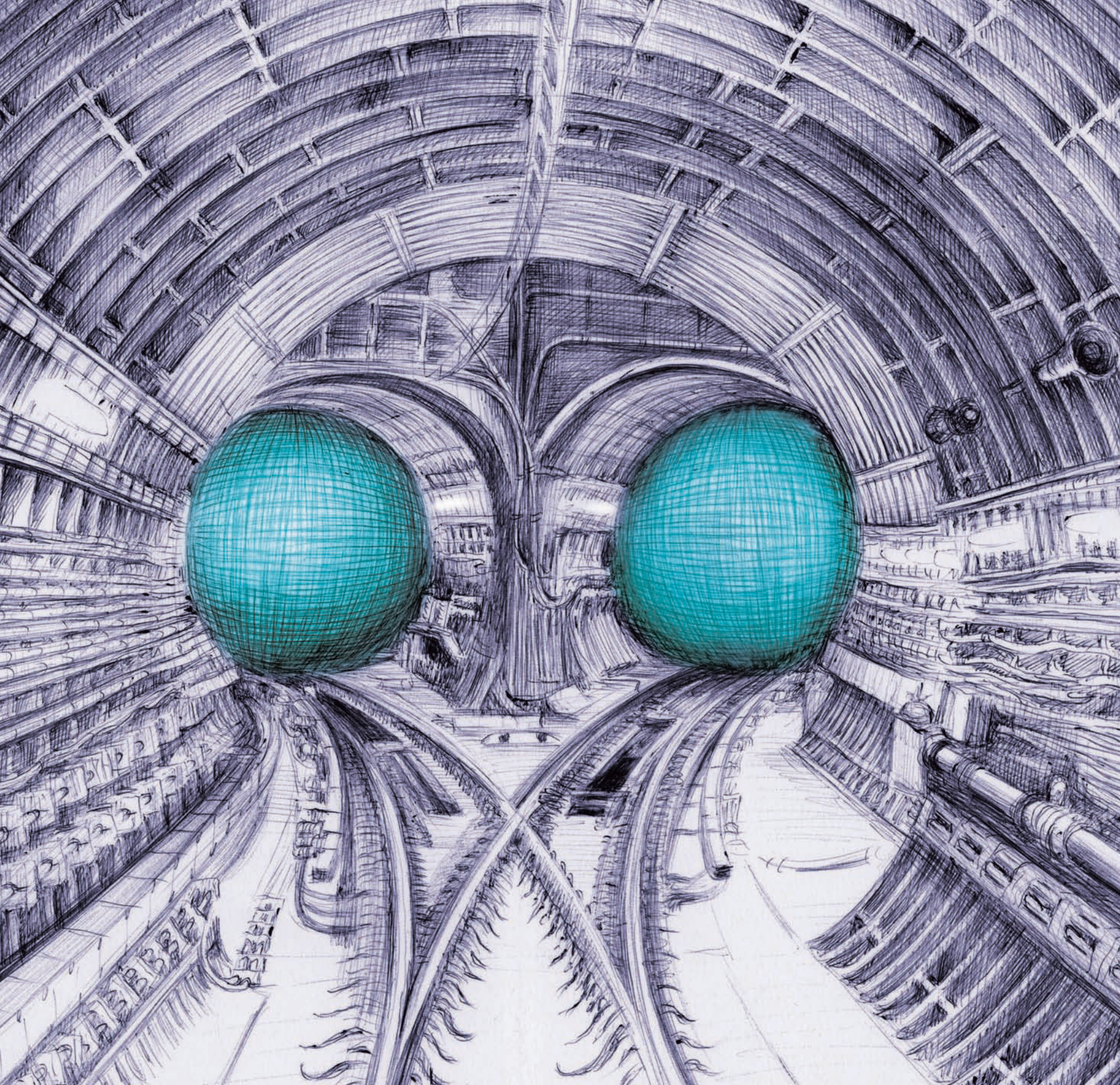

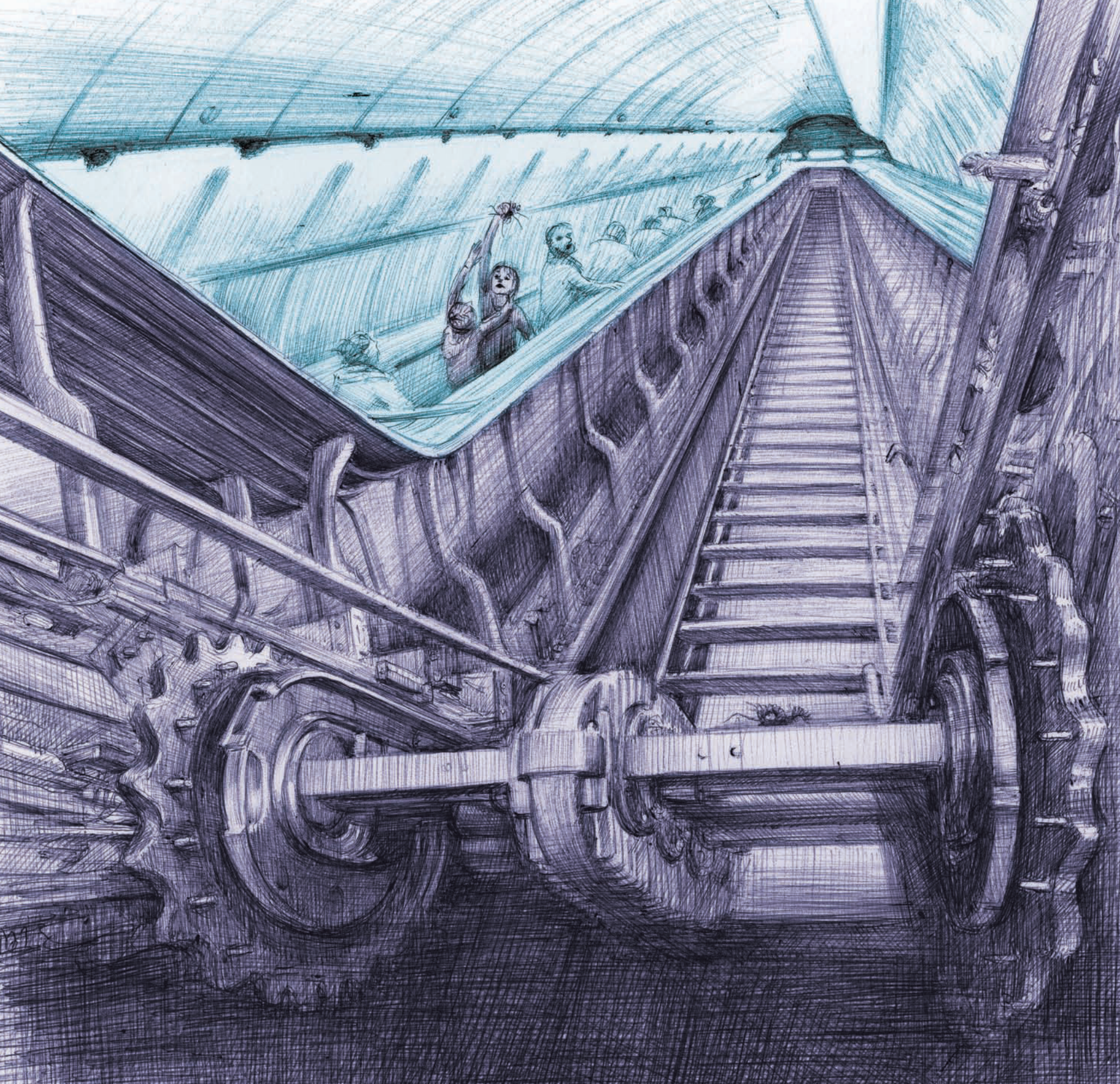

STRAŠIDELNICKÁ

Lucia Magašvári

Ilustrace Libuše Vendlová

Albatros

1. KAPITOLA

Většina lidí považuje cestování metrem za nudné. Aby si ukrátili čas, čtou si, poslouchají hudbu, prohlíží si reklamy. Málokoho napadne dívat se oknem ven. Proč taky? Je tam jen tma a kabely. K čemu vůbec mají metra okna?

Dědeček Vítka a Ondry to ví. Byl totiž konstruktérem kolejových vozidel a vyzná se ve vlcích, tramvajích i vozech metra. Právě od něj se kluci dozvěděli, že metro je ideální místo k pozorování světloplachých strašidel. Ta žijí ve sklepech, jeskyních, opuštěných domech, ale taky v tunelech. Zkrátka všude tam, kam nemůže světlo. A projížďka metrem je takové safari mezi ně.

Oba kluci cestují metrem rádi. Vždycky mají oči na stopkách, aby jim žádné strašidlo neuniklo. Rozpustilé střapáče nebo plaché stozubky jde při troše štěstí zahlédnout i ve stanici, ale některá strašidla temnotu tunelů vůbec neopouštějí, například podymníci nebo praskavci. Právě pozorování praskavců je celkem zábavné, jen musí mít člověk při jízdě nos přitisknutý na okenním skle, aby pořádně viděl ven na kabely. Ondra s Vítkem si někdy sednou každý na jinou stranu vozu a soutěží, kdo jich po cestě uvidí víc.

Jednou, když při cestě jako obvykle pátrali po praskavcích, zahlédl Ondra v odrazu na skle zvláštní věc. Vítkova kapuce se vznášela ve vzduchu

kousek nad jeho zády a trochu se přitom třepotala. Vypadalo to podivně, ale Ondra se vůbec nepolekal. Místo toho přiskočil k bratrovi a kapuci rychle a pevně sevřel.

„Neopruzuj!“ odstrčil ho zamračeně Vítek.

Ale to už Ondra vylovil z kapuce malé chundelaté stvoření se šesti dlouhými nožkami a schoval ho v dlani.

„Koukej, cos měl v kapuci!“ řekl vítězoslavně a napřáhl před sebe sevřenou pěst, ze které čouhalo několik chlupů omotaných kolem kovové tyčky.

„Fuj, co to je?“ ušklíbl se Vítek a zapotácel se, protože metro právě zastavilo ve stanici. „Vypadá to jako nějaký pěkně nechutný odpad.“

„Tohle? To nevím,“ sklopil Ondra pohled na zrezlý kousek kovu. Pokusil se ho ze změti chlupů vytáhnout a zahodit, jenže strašidlo ho ve svých vláskovitých nožkách svíralo nečekaně pevně.

„Toho želízka si vůbec nevšímej, to jsem ti ukázat nechtěl. Chytil jsem střapáče!“ prohlásil hrdě.

„Ukaž!“ vykřikl Vítek, ale vtom se z reproduktoru ozvalo:

„Ukončete prosím výstup a nástup, dveře se zavírají!“ A nade dveřmi se rozsvítilo červené světlo.

„Potom, dělej, nebo přejedeme stanici!“ křikl Ondra a pelášil ke dveřím.

Na nástupišti se ohlédl, jestli jeho mladší bratr stihl vystoupit, a vyrazil k jezdicím schodům.

„Počkej! Ukaž mi ho!“ dožadoval se Vítek strašidla. Ale to už Ondra i se svým úlovkem ujížděl na schodech směrem nahoru.

Když ho Vítek dostihl, spustil nazlobeně: „Dej ho sem!“

„Já ho našel!“ ohradil se Ondra a držel sevřenou pěst nad hlavou, aby na ni mladší bráška nedosáhl.

„Ale v mojí kapuci!“

„Nestrkej do mě!“

„Ty do mě nestrkej, a dej ho sem!“

Ondra zavrával a rychle se chytil oběma rukama madla eskalátoru. Štěpáček mu přitom vylétl z dlaně a se vzteklým prskáním zalezl zpátky do Vítkovy kapuce. Lidé se mezitím začali po povykujících klucích otáčet a starší pán za nimi řekl káravým hlasem: „Kluci, vy nakonec z těch eskalátorů spadnete, budete mít úraz a skončíte v nemocnici!“

Kluci se přestali strkat a Ondra šeptem řekl: „Nech toho, koukej, jak na nás všichni civí. Bude nás obou. Budeme se o něj střídat.“

„No tak dobře, ale bydlet bude v mojí kapuci!“ nechtěl se jen tak vzdát Vítek. Ondrovi nezbylo než prozatím souhlasit. Mikina, kterou měl na sobě, totiž žádnou kapuci neměla.

Praskavec

Hašteřivý samotář, který nestojí o kontakt s jinými praskavci, natožpak s lidmi. S oblibou odpočívá na tlustých kabelech na stěnách tunelů. Má na to ideální tvar – vypadá jako vytáhlý proutek, jen opravdu staří praskavci jsou pokroucení. Nejlépe ho můžete pozorovat, když se rozčiluje, až z něj se zlověstným praskáním srší modrobílé záblesky. To se vzhledem k jeho povaze stává často. Hněvá se totiž na všechno, co ho vyruší z jeho osamoceného klidu. Prostřednictvím záblesků praskavci také soupeří o svá území. Ten, který dokáže předvést větší a složitější záblesk, vyhrává.

